

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

z dnia 6 grudnia 2018 r. sygn.: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wnioskodawczyni T. P. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) T. P. wynosi:

- od stycznia 2012 r. do kwietnia 2012r. - „0”,

- za maj 2012r. – 1.706,13 (jeden tysiąc siedemset sześć złotych trzynaście groszy),

- za wrzesień 2012r. – 1.128,32 (jeden tysiąc sto dwadzieścia osiem złotych trzydzieści dwa grosze),

- od października 2012r. do lutego 2013r. - „0”,

- za marzec 2013r. – 1.006,10 (jeden tysiąc sześć złotych dziesięć groszy),

- za sierpień 2013r. – 1.293,56 (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt sześć groszy),

- od września 2013r. do grudnia 2013r. - „0”,

-za styczeń 2014r. – 290,01 (dwieście dziewięćdziesiąt złotych jeden grosz),

- za sierpień 2014r. – 870,04 (osiemset siedemdziesiąt złotych cztery grosze),

- od września 2014r. do stycznia 2015r. - „0”,

- za luty 2015r. – 1.527,04 (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia siedem złotych cztery grosze),

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 grudnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe T. P. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...) w T. wynosi :

| <i>Miesiąc/rok</i> | <i>PODSTAWA WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA</i> | | |
|-----------------------------|--|------------------|-------------|
| <i>emerytalne i rentowe</i> | <i>chorobowe</i> | <i>wypadkowe</i> | |
| 01-2012 | 545,96 zł | | 545,96 zł |
| 02-2012 | 2.115,60 zł | | 2.115,60 zł |
| 03-2012 | 2.115,60 zł | | 2.115,60 zł |
| 04-2012 | 2.115,60 zł | | 2.115,60 zł |
| 05-2012 | 2.115,60 zł | 0,00 zł | 2.115,60 zł |
| 09-2012 | 2.115,60 zł | 0,00 zł | 2.115,60 zł |
| 10-2012 | 2.115,60 zł | | 2.115,60 zł |
| 11-2012 | 2.115,60 zł | | 2.115,60 zł |
| 12-2012 | 1.023,68 zł | | 1.023,68 zł |
| 01-2013 | 1.006,10 zł | | 1.006,10 zł |
| 02-2013 | 1.352,59 zł | | 1.352,59 zł |
| 03-2013 | 1.293,56 zł | 0,00 zł | 1.293,56 zł |
| 08-2013 | 2.227,80 zł | 0,00 zł | 2.227,80 zł |

| | | | |
|----------------|-------------|---------|-------------|
| 09-2013 | 2.227,80 zł | | 2.227,80 zł |
| 10-2013 | 2.227,80 zł | | 2.227,80 zł |
| 11-2013 | 2.227,80 zł | | 2.227,80 zł |
| 12-2013 | 934,24 zł | | 934,24 zł |
| 01-2014 | 1.015,04 zł | 0,00 zł | 1.015,04 zł |
| 08-2014 | 2.247,60 zł | 0,00 zł | 2.247,60 zł |
| 09-2014 | 2.247,60 zł | | 2.247,60 zł |
| 10-2014 | 2.102,59 zł | | 2.102,59 zł |
| 11-2014 | 1.348,56 zł | | 1.348,56 zł |
| 12-2014 | 725,03 zł | | 725,03 zł |
| 01-2015 | 1.839,02 zł | | 1.839,02 zł |
| 02-2015 | 2.375,40 zł | | 2.375,40 zł |

W odwołaniu od decyzji z 14 stycznia 2019 roku T. P. wniosła o jej zmianę w części dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe za okresy:

- od stycznia 2012 roku do maja 2012 roku,
- od września 2012 roku do marca 2013 roku,
- od sierpnia 2013 roku do stycznia 2014 roku,

-od sierpnia 2014 roku do lutego 2015 roku. W uzasadnieniu odwołania skarżąca wskazała, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za w/w okresy powinny być obliczone z uwzględnieniem wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 18 maja 2016 roku w sprawie IV U 98/16.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu ZUS wskazał, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawczyni za okres od stycznia 2012 roku do lutego 2015 roku zostały ustalone w wysokości 60% kwoty przeciętnego wynagrodzenia na podstawie art. 18 ust 8,9 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zdaniem ZUS brak było podstaw do zmniejszenia podstawy wymiaru składek za sporne okresy, gdyż kontrola wykazała, że wnioskodawczyni w czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim prowadziła działalność, co legło u podstaw odmowy przyznania jej prawa do zasiłku decyzją z 26 lutego 2016

roku. Sąd wyrokiem z 18 maja 2016 roku zmienił decyzję i zwolnił wnioskodawczynię ze zwrotu zasiłku chorobowego za sporne okresy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. od 3 marca 1988 roku prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w T..

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawczyni pobierała zasiłek chorobowy w następujących okresach:

- od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku,

- od dnia 17 września 2012 roku do dnia 17 marca 2013 roku,

- od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 27 stycznia 2014 roku,

- od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 10 lutego 2015 roku,

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.:

1. odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 stycznia 2012 roku do dnia 10 lutego 2012 roku, od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku, od dnia 17 września 2012 roku do dnia 10 grudnia 2012 roku, od dnia 27 grudnia 2012 roku do dnia 14 stycznia 2013 roku, od dnia 12 lutego 2013 roku do dnia 4 marca 2013 roku, od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 9 grudnia 2013 roku, od dnia 28 grudnia 2013 roku do dnia 10 stycznia 2014 roku, od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 29 października 2014 roku, od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 10 grudnia 2014 roku oraz od dnia 8 stycznia 2015 roku do dnia 10 lutego 2015 roku;

2. zobowiązał wnioskodawczynię do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 28.133,27 zł, na którą składała się: należność główna w kwocie 22.280,60 zł z funduszu chorobowego za okres od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku, od dnia 17 września 2012 roku do dnia 10 grudnia 2012 roku, od dnia 27 grudnia 2012 roku do dnia 14 stycznia 2013 roku, od dnia 12 lutego 2013 roku do dnia 4 marca 2013 roku, od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 9 grudnia 2013 roku, od dnia 28 grudnia 2013 roku do dnia 10 stycznia 2014 roku, od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 29 października 2014 roku, od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 10 grudnia 2014 roku oraz od dnia 8 stycznia 2015 roku do dnia 10 lutego 2015 roku oraz odsetki w kwocie 5.852,67 zł.

Podstawą powyższej decyzji było ustalenie przez organ rentowy, że wnioskodawczyni w trakcie korzystania z zasiłku chorobowego w okresach od dnia 24 stycznia 2012 roku do dnia 10 lutego 2012 roku, od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku, od dnia 17 września 2012 roku do dnia 10 grudnia 2012 roku, od dnia 27 grudnia 2012 roku do dnia 14 stycznia 2013 roku, od dnia 12 lutego 2013 roku do dnia 4 marca 2013 roku, od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 9 grudnia 2013 roku, od dnia 28 grudnia 2013 roku do dnia 10 stycznia 2014 roku, od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 29 października 2014 roku, od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 10 grudnia 2014 roku oraz od dnia 8 stycznia 2015 roku do dnia 10 lutego 2015 roku wykonywała pracę zarobkową i wykorzystała zwolnienia niezgodnie z celem.

/dowód: decyzja ZUS z dnia 26 lutego 2016 r. – k. 345-347 akt organu rentowego/

Wnioskodawczyni w dniu 22 marca 2016 roku wniosła odwołanie od decyzji z dnia 26 lutego 2016 r., zaskarżając ją w całości.

/dowód: odwołanie z dnia 22 marca 2016 r. – k. 2-3 akt Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb w sprawie IV U 98/16/

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 18 maja 2016 roku w sprawie IV U 98/16 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zwolnił T. P. od obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za okresy: od 24 stycznia 2012 roku do 10 lutego 2012 roku, od 11 lutego 2012 roku do 6 maja 2012 roku, od 17 września 2012 roku do 10 grudnia 2012 roku, od 27 grudnia 2012 roku do 14 stycznia 2013 roku, od 12 lutego 2013 roku do 4 marca 2013 roku, od 19 sierpnia 2013 roku do 9 grudnia 2013 roku, od 28 grudnia 2013 roku do 10 stycznia 2014 roku, od 13 sierpnia 2014 roku do 29 października 2014 roku, od 13 listopada 2014 roku do 10 grudnia 2014 roku oraz od 8 stycznia 2015 roku do 10 lutego 2015 roku.

Sąd Rejonowy przyjął, że brak było podstaw do uznania, że wnioskodawczyni wykorzystywała zwolnienie w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia, gdyż poza faktami wystawiania faktur przez firmę (...), organ rentowy nie wykazał żadnej innej formy jej aktywności zawodowej. Wnioskodawczyni nie wykonywała czynności na swoim stoisku na bazarze w T., w obowiązkach zastępowały ją dzieci. Dlatego działalność w spornych okresach przyniosła przychód.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w odniesieniu do wnioskodawczyni nie zostały wykazane przesłanki z art. 17 ustawy zasiłkowej.

/dowód: wyrok z dnia 18 maja 2016 roku – k. 51 akt Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb w sprawie IV U 98/1,; uzasadnienie wyroku – k. 57-59 akt Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb w sprawie IV U 98/16/

Powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 21 czerwca 2016 roku. Nie został zaskarżony przez żadną ze stron.

/dowód: wyrok z dnia 18 maja 2016 roku – k. 51 akt Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb w sprawie IV U 98/16/

ZUS wypłacił T. P. zasiłek chorobowy za następujące okresy:

- od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku,

- od dnia 17 września 2012 roku do dnia 17 marca 2013 roku,

- od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 27 stycznia 2014 roku,

- od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 10 lutego 2015 roku,

- od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia 8 sierpnia 2015 roku.

Podstawy wymiaru składek wnioskodawczyni na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, przy uwzględnieniu okresów za które wypłacono jej zasiłek chorobowy zgodnie z art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszą:

| Miesiąc/rok | PODSTAWA WYMIARU SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA | | |
|-----------------------------|--|------------------|---------|
| emerytalne i rentowe | chorobowe | wypadkowe | |
| 01-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 02-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |

| | | | |
|----------------|-------------|-------------|-------------|
| 03-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 04-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 05-2012 | 1.706,13 zł | 1.706,13 zł | 1.706,13 zł |
| 06-2012 | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł |
| 07-2012 | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł |
| 08-2012 | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł | 2.115,60 zł |
| 09-2012 | 1.128,32 zł | 1.128,32 zł | 1.128,32 zł |
| 10-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 11-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 12-2012 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 01-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 02-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 03-2013 | 1.006,10 zł | 1.006,10 zł | 1.006,10 zł |
| 04-2013 | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł |
| 05-2013 | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł |
| 06-2013 | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł |
| 07-2013 | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł | 2.227,80 zł |
| 08-2013 | 1.293,56 zł | 1.293,56 zł | 1.293,56 zł |
| 09-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 10-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |

| | | | |
|----------------|-------------|-------------|-------------|
| 11-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 12-2013 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 01-2014 | 290,01 zł | 290,01 zł | 290,01 zł |
| 02-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 03-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 04-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 05-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 06-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 07-2014 | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł | 2.247,60 zł |
| 08-2014 | 870,04 zł | 870,04 zł | 870,04 zł |
| 09-2014 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 10-2014 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 11-2014 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 12-2014 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 01-2015 | 0,00 zł | 0,00 zł | 0,00 zł |
| 02-2015 | 1.527,04 zł | 1.527,04 zł | 1.527,04 zł |
| 03-2015 | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł |
| 04-2015 | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł |
| 05-2015 | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł |
| 06-2015 | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł | 2.375,40 zł |

| | | | |
|----------------|-------------|-------------|-------------|
| 07-2015 | 1.149,45 zł | 1.149,45 zł | 1.149,45 zł |
| 08-2015 | 1.762,49 zł | 1.762,49 zł | 1.762,49 zł |

(okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 ze zm.; dalej jako „ustawa systemowa”) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

W myśl art. 11 ust. 2 ustawy systemowej dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5. Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 18 ust. 6 zd. 1 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Z tym, że zgodnie z art. 18 ust. 9 cytowanej ustawy, za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu. Zasadę proporcjonalnego obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku (art. 18 ust. 10 ustawy systemowej). Ponadto, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 1 stycznia 2012 roku do 28 lutego 2015 roku nie pomniejszając ich o okresy, w których wnioskodawczyni była niezdolna do pracy z powodu choroby i pobierała zasiłek chorobowy. Swoje stanowisko ZUS oparł na decyzji z dnia 26 lutego 2016 roku, mocą której odmówiono wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za sporne okresy niezdolności do pracy w oparciu o art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 ze zm.; dalej jako „ustawa zasiłkowa”) i zobowiązano ubezpieczoną do zwrotu wypłaconego za te okresy zasiłku chorobowego jako nienależnie pobranego.

Organ rentowy zapomina, że wnioskodawczyni odwołała się od decyzji z 26 lutego 2016 roku, a Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. prawomocnym wyrokiem w sprawie IV U 98/16 odwołanie uwzględnił. Sąd Rejonowy w sprawie IV U 98/16 zwolnił T. P. od obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za okresy niezdolności do pracy wymienione w decyzji z 26 lutego 2016 roku, uznając że T. P. nie naruszyła zakazów ustanowionych treścią art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Zgodnie z treścią art. 17 ust 1 cytowanej ustawy ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia jeżeli w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonuje pracę zarobkową lub

wykorzystuje zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia. Podstawą wyroku w sprawie IV U 98/16 było ustalenie, że T. P. w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywała pracy zarobkowej, czyli nie prowadziła działalności gospodarczej (wnioskodawczyni nie wykonywała czynności na swoim stoisku na bazarze w T., w obowiązkach zastępowały ją dzieci) i nie wykorzystwała tym samym zwolnienia w sposób sprzeczny z jego celem jakim jest odzyskanie zdolności do pracy.

Sąd jest związany prawomocnym wyrokiem w sprawie IV U 98/16 na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. Na gruncie powołanego przepisu orzecznictwo w sposób ugruntowany przyjmuje się, że „związanie prejudycjalne innego sądu w innej sprawie treścią wydanego uprzednio orzeczenia oznacza natomiast, że sąd ten nie może dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, wówczas gdy w tej innej sprawie występują te same strony albo osoby objęte rozszerzoną prawomocnością, a ponadto pomiędzy prawomocnym orzeczeniem oraz toczącą się sprawą zachodzi szczególnie związek polegający na tym, że prawomocne orzeczenie oddziałuje na rozstrzygnięcie w toczącej się sprawie” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r., V CSK 305/11, LEX nr 1243097). W wyroku z dnia 4 marca 2008 r., IV CSK 441/07, LEX nr 376385, Sąd Najwyższy stwierdził, że „związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii, nie tylko zaś dokonywania ustaleń sprzecznych”. Przy czym podkreśla się, że „przewidziane w art. 365 k.p.c. związanie innych sądów prawomocnym orzeczeniem dotyczy tylko samej treści sentencji orzeczenia, a nie poglądów prawnych wyrażonych w jego uzasadnieniu” (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 r., III CSK 284/07, LEX nr 380931; z dnia 15 listopada 2007 r., II CSK 347/07; LEX nr 345525; z dnia 19 października 2012 r., V CSK 485/11, LEX nr 1243099). W zakresie zaś związania Sądu treścią uzasadnienia wyroku, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, zgodnie z którym sąd orzekający w sprawie „nie jest związany ustaleniami wynikającymi z uzasadnienia orzeczenia w takim zakresie, w jakim nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia zawartego w wyroku. Jest natomiast związany wskazanymi w uzasadnieniu ustaleniami mającymi wpływ na końcowe rozstrzygnięcie, w szczególności ustaleniami prejudycjalnymi, których skutkiem było wydanie określonego wyroku lub postanowienia orzekającego co do istoty sprawy” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., V CSK 485/11, LEX nr 1243099).

Z powyższych rozważań wynika zatem, że Sąd orzekający w innej sprawie nie może rozstrzygnąć kwestii o znaczeniu prejudycjalnym w sposób odmienny niż to wynika z zapadłego już prawomocnego wyroku, o ile kwestia ta ma znaczenie także w obecnie toczącej się sprawie.

Z prawomocnego wyroku i istotnych dla sprawy ustaleń zawartych w uzasadnieniu w sprawie IV U 98/16 wynika, że wnioskodawczyni w okresie niezdolności do pracy nie wykonywała pracy zarobkowej i nie wykorzystywała zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia, a zatem że nie ma do niej zastosowania art. 17 ust 1 ustawy zasiłkowej. Powyższe oznacza, że wnioskodawczyni w okresie orzeczonej niezdolności do pracy miała prawo do zasiłku chorobowego. Dlatego też Sąd Rejonowy prawomocnym wyrokiem w sprawie IV U 98/16 zwolnił T. P. z obowiązku zwrotu pobranego zasiłku, uznając tym samym, że było ono świadczeniem pobranym należnie. Wbrew zatem supozycji organu rentowego wnioskodawczyni spełniała zatem w spornych okresach warunki do przyznania zasiłku chorobowego. Zgodnie bowiem z art. 6 ustęp 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Sąd jest związany powyższymi ustaleniami, co oznacza, że nie może ponownie badać, czy wnioskodawczyni spełnia warunki do przyznania zasiłku chorobowego, jak chce organ. Ponowne badanie tej kwestii z uwagi na treść art. 365 § 1 k.p.c. jest niedopuszczalne.

Dodatkowo należy podnieść, że zarówno orzeczenie sądu jak i uzasadnienie orzeczenia jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c. (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 maja 2010 r., IV CSK 565/09, LEX nr 602306, w wyroku z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 443/12, LEX nr 1331348, w wyroku z dnia 9 września 2011 r. I CSK 696/10, LEX nr 989123). Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości i autentyczności. Domniemanie prawdziwości dotyczy zgodności z prawdą tego, co zostało w dokumencie urzędowo stwierdzone. Jeśli

strona zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić (art. 252 k.p.c.).

W sprawie pomimo, że to na ZUS spoczywał ciężar wykazania, wobec treści prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego wraz z uzasadnieniem w sprawie IV U 98/16, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków do przyznania zasiłku, organ rentowy nie podjął żadnej inicjatywy dowodowej.

Tym samym podstawę wymiaru składek należało ustalić na podstawie art. 18 ust. 9-10 oraz art. 20 ust. 1 ustawy systemowej przy uwzględnieniu, że ubezpieczona T. P. była niezdolna do pracy z powodu choroby i pobierała z tego tytułu zasiłek chorobowy w okresach od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 6 maja 2012 roku, od dnia 17 września 2012 roku do dnia 17 marca 2013 roku, od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 27 stycznia 2014 roku, od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 10 lutego 2015 roku oraz od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia 8 sierpnia 2015 roku. Tym samym, we wszystkich tych spornych miesiącach, w których skarżąca pozostawała uprawniona do zasiłku chorobowego przez cały miesiąc należało ustalić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe na kwotę 0,00 zł. W pozostałych zaś spornych miesiącach, kiedy wnioskodawczyni była uprawniona do zasiłku jedynie przez część miesiąca składkowego, wysokość podstawy winna ulec proporcjonalnemu obniżeniu.

Podstawy wymiaru składek przy uwzględnieniu art. 18 ust 9 i 10 oraz art. 20 ustawy systemowej zostały ustalone piśmie ZUS z 28.10.2019 (k.31 akt), i nie były kwestionowane przez wnioskodawczynię.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.